

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **A. H.**
zastoupen advokátem Mgr. Ondřejem Zaorálkem
sídlem Kpt. Vajdy 3046/2, 700 30 Ostrava-Zábřeh

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 00 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2025, č. j. MSK 3220/2025,
ve věci záznamu bodů v registru řidičů

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou došlou soudu dne 22. 4. 2025 domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, (dále jen „žalovaný“), ze dne 19. 2. 2025, č. j. MSK 3220/2025, které potvrzovalo prvostupňové rozhodnutí Městského úřadu Český Těšín ze

Shodu s prvopisem potvrzuje

dne 27. 11. 2024, č. j. MUCT/93505/2024, jímž byly zamítnuty námitky žalovaného proti provedení záznamu bodů v registru řidičů, (dále jen „napadené rozhodnutí“).

2. Žalobce v podané žalobě namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, když se žalovaný dostatečně nevypořádal s námitkami žalobce. Žalobci nebylo ze strany žalovaného oznámeno, jakých přestupkových jednání se měl žalovaný dopustit, a jaké konkrétní body byly žalobci přičteny, žalobce nebyl průběžně informován ze strany žalovaného o jednotlivých záznamech bodů v registru řidiče a teprve s doručením oznámení o dosažení dvanácti bodů byl poprvé konfrontován s existencí rozhodnutí, která mu do té doby nebyla známa. Prosté oznámení o dosažení 12 bodů v registru řidičů za jednotlivé přestupky považuje žalobce za nesouladné s principy správního trestání. Žalovaný nepřihlédl ke zrušení jednoho z podkladových rozhodnutí (oprava příkazového bloku ze dne 13. 2. 2023, č. J2855887 série EJ/02) a nevyvodil z toho patřičné důsledky. Ještě předtím, než prvoinstanční správní orgán vydal rozhodnutí o zamítnutí námitek proti záznamu bodů do registru řidičů, požádal policejní orgán o opravu údajů v příkazovém bloku č. J2855887 série EJ/02, jelikož tento obsahoval chybný název ulice, kde měl být přestupek spáchán, když namísto ulice „Stonavská“ byl v příkazovém bloku uveden název ulice „Osvobození“. Správní orgán Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Územní odbor Karviná, Dopravní inspektorát Karviná, poté rozhodnutím ze dne 19. 9. 2024, č. j. KRPT-196922-10/ČJ-2024-070306, rozhodl o opravě písemného vyhotovení, když nahradil nesprávný název ulice z „Osvobození“ na „Stonavská“. Opravné rozhodnutí bylo následně v přezkumném řízení rozhodnutím správního orgánu Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského Kraje, Odbor služby dopravní policie, ze dne 31. 12. 2024, č. j. KRPT-283982-3/ČJ-2024-0700DP, zrušeno, neboť jím došlo ke změně údajů zásadního charakteru, která překračuje rámec opravy zjevné nesprávnosti. Žalovaný rovněž odmítl provést důkaz písmoznaleckým posudkem k prokázání pravosti podpisů na příkazových blocích ze dne 8. 2. 2023, 13. 2. 2023, 22. 7. 2023, 19. 11. 2023. Žalobce uvádí, že si spáchání přestupků v těchto dnech nevybavuje, a doplňuje, že používal různá motorová vozidla a pravidelně se stávalo, že si v těchto motorových vozidlech z nedbalosti nechával jak průkaz k povolení pobytu, tak řidičský průkaz. Nelze tedy vyloučit alternativu, že jiná osoba odlišná od žalobce (avšak žalobci do značné míry podobná), která se přestupku dopustila, prokazovala svou totožnost za pomoci průkazu o povolení k pobytu a řidičského oprávnění, náležejícího žalobci. Dále žalovaný nesprávně posoudil otázku retroaktivní aplikace pozdější, pro žalobce příznivější, právní úpravy, ve vztahu k přestupku spáchanému dne 8. 2. 2023. Pokud by se žalobce totiž přestupku dopustil v době rozhodování správního orgánu prvního stupně, nebylo by mu možné uložit postih ve formě záznamu bodů do registru řidičů. Tím, že žalovaný neaplikoval čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, resp. zásadu *lex mitior* a nevyhodnotil, že ve vztahu k jednomu přestupku, který měl být podkladem pro záznam bodů v registru pro řidiče, došlo ke změně právní úpravy ve prospěch žalobce, došlo k porušení ústavně zaručeného práva na retroaktivní aplikaci příznivější právní normy.
3. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že podkladové rozhodnutí zrušeno nebylo, když k příkazovému bloku ze dne 13. 2. 2023 bylo vydáno opravné rozhodnutí, které bylo následně zrušeno v přezkumném řízení (původní příkazový blok byl z hlediska svého obsahu – sporný název ulice – nedotčen); upřesnění místa přestupku bylo nadbytečné, když v zásadě postačuje označení místa přestupku názvem obce. Navrhovaný důkaz

písmoznaleckým posudkem správní orgány neprovedly, neboť podpisy na příkazových blocích žalobce relevantně nezpochybnil, navíc příkazový blok je správním rozhodnutím, a tedy veřejnou listinou. Vzhledem k výše uvedenému žalovaný soudu navrhl, aby žalobu, zamítl.

4. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). Ve věci rozhodl soud bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s, přičemž dospěl k závěru, že žádná z žalobních námitek není důvodná, a soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
5. V první řadě se soud zabýval námitkou stran žalobcem namítané nepravosti učiněných podpisů na pokutových blocích. Žalobce se v souvislosti s touto námitkou omezil na pouhé hypotetické úvahy o tom, že si není vědom, že by přestupky skutečně spáchal on, že se mohlo jednat o zapůjčení vozidel (v nichž mohl nedopatřením zanechat i jeho doklady, tedy řidičský průkaz a průkaz k povolení k pobytu) osobě, která je mu vzhledově podobná. Žádné další relevantní argumenty, podpořené důkazy, které by fakticky mohly zpochybnit, že se přestupku skutečně dopustila jiná osoba nežli žalobce, však neuvedl (tedy neoznačil jinou osobu, které svůj automobil či automobily zapůjčil a která je žalobci vzhledově podobná, nedoložil a dokonce ani neuvedl, že se tou dobou nacházel na jiném místě, než na kterém byl spáchán přestupek, tedy např. v zahraničí, apod.). Jak ostatně uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 18. 12. 2023, č. j. 5 As 365/2021-28: *„...pouhé tvrzení stěžovatele, že podpis na pokutových (příkazových) blocích není jeho pravým podpisem, samo o sobě nezakládá správním orgánům povinnost provádět dokazování ohledně pravosti těchto podpisů. Tato povinnost by správním orgánům vznikla až v případě, že by stěžovatel předestřel konkrétní věrohodná tvrzení, z nichž by vyplývalo, že se o jeho podpis nejedná (například se v době vydání sporných bloků nacházel v zahraničí, popřípadě mu byl odcizen doklad, na jehož základě byl následně ztotožněn jako přestupce), a případně označil důkazy k prokázání těchto tvrzení“*. Jelikož v této rovině nevznikla žádná důvodná pochybnost o tom, že osobou, která se dopustila přestupku, byl skutečně žalobce, nebylo ani povinností správního orgánu provádět další dokazování ohledně ověření pravosti podpisu přestupce (tedy žalobce). Tuto žalobní námitku tak soud shledal zcela nedůvodnou.
6. Dále se krajský soud zabýval námitkou žalobce stran zrušení jednoho podkladového rozhodnutí (konkrétně příkazového bloku ze dne 13. 2. 2023, č. J2855887 série EJ/02), přičemž uzavírá, že jak je patrné ze správního spisu, k žádnému faktickému zrušení citovaného rozhodnutí vůbec nedošlo. V průběhu správního řízení bylo Krajským ředitelstvím policie Moravskoslezského kraje, územní odbor Karviná, dopravní inspektorát Karviná, vydáno dne 19. 9. 2024, pouze opravné usnesení (č. j. KRPT-196922-10/ČJ-2024-070306), které v písemném vyhotovení **pravomocného** rozhodnutí, ev. pod č. j. KRPT-41601/PŘ-2023-070306, ve formě pokutového bloku na pokutu na místě nezaplacenou, č. J2855887 série EJ/2021, opravilo název ulice spáchání přestupku, a to z názvu ulice „Osvobození“, na název ulice „Stonavská“. Nehledě na to, že dané opravné rozhodnutí bylo následně rozhodnutím Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, č. j. KRPT-283982-3/ČJ-2024-0700DP, pro nezákonnost zrušeno, fakticky to nemá vliv na existenci tohoto podkladového rozhodnutí a jeho náležitosti; jinými slovy, tento pokutový blok je

spolehlivým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Dále soud poukazuje na to, že sám žalobce (coby osoba obviněná z přestupku), příkazový blok dne 13. 2. 2023, č. J2855887 podepsal (přičemž o pravosti podpisu, jak je uvedeno výše v odst. 5 rozsudku, soud nepochybuje), a vyjádřil tak souhlas se zjištěným skutkovým stavem, s naplněním skutkového stavu vytýkaného přestupku a s jeho právní kvalifikací, a že tento podepsaný pokutový blok se stal v souladu s § 92 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném do 31. 12. 2023, dnem podpisu pravomocným. Nad rámec soud poté odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2025, č. j. 21 As 55/2025-65, v němž se uvádí, že *„Údaje sloužící k popisu skutku, tedy zejména čas, místo a způsob jeho spáchání, je třeba hodnotit komplexně; případná nepřesnost jednoho z těchto údajů nemusí nutně vést k nezpůsobilosti příkazového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru řidičů“*. I v případě, pokud by byl v příkazovém bloku uveden chybný název ulice, která se však nachází v totožné obci, nemůže tento nedostatek zapříčinit nezpůsobilost pokutového bloku být podkladem pro záznam do registru řidičů. Tuto žalobní námitku tak soud shledal nedůvodnou.

7. V případě námitky žalobce, kterou vytýkal žalovanému, že nezohlednil aplikaci příznivější právní normy na dříve spáchaný přestupek (tedy na přestupek spáchaný dne 8. 2. 2023), v době rozhodování správního orgánu prvního stupně, soud uvádí, že jak vyplývá ze správního spisu, přestupek spáchaný dne 8. 2. 2023, byl řešen uložením pokuty příkazem na místě dne 8. 2. 2023, čímž se rozhodnutí o spáchaném přestupku stalo v souladu s § 92 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném do 31. 12. 2023, pravomocným téhož dne. Jinými slovy, rozhodnutí o přestupku nabylo právní moci v den jeho spáchání a nebylo o něm rozhodováno až později před správním orgánem, jak naznačil žalobce. Správní orgán by byl povinen přezkoumávat bodový záznam v registru řidičů a aplikovat tak zásadu *lex mitior* (tedy zásadu příkazu retroaktivní aplikace zákona ve prospěch žalobce) pouze v případě, kdy by se zákonná úprava (tedy zákon o silničním provozu) změnila následně ve prospěch pachatele (žalobce), a to v mezidobí od spáchání onoho přestupku, do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku před správním orgánem, což se v tomto případě nestalo. Skutečnost, že se zákon změnil ve prospěch žalobce až v době, kdy bylo žalobci doručováno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení registru řidičů, tedy ke dni 1. 7. 2024, nemůže mít vliv na způsobilost dříve učiněného bodového záznamu, coby podkladu v bodovém registru řidičů (k tomuto viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2016, č. j. 6 As 60/2016-23). Tuto námitku žalobce tak soud shledal rovněž nedůvodnou.
8. V případě námitky žalobce směřující k nedostatečnosti prostého oznámení o dosažení 12 bodů v registru řidičů (jakožto postupu nesouladnému se správním trestáním), soud odkazuje na § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, když správní orgán postupoval v souladu s doslovným zněním uvedeného ustanovení, a řidiči skutečnost o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení písemně oznámil. Soud v dané věci navíc doplňuje, že vzhledem k tomu, že žalobce příkazové bloky ze dne 8. 2. 2023, 13. 2. 2023, 22. 7. 2023 a 19. 11. 2023, sám podepsal, čímž vyjádřil mj. i souhlas s právní kvalifikací a udělenou sankcí za spáchané přestupky, nemohla mu situace o dosažení zapsaných bodů v registru řidičů být zcela neznámá.

9. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
10. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 12. března 2026

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu